

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118209615
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3118209615.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marty Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu I. L. W. U., so sídlom L. XXX, L. W. U., K.: XX XXX XXX, zastúpeného E. V. R.. Y. F. - R.. L. F., so sídlom T. XXXX, M. proti žalovaným 1/ T.. R. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. W. U. XXX, L. W. U., 2/ Y.. Y. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. W. U. XXX, L. W. U., obaja zastúpení R.. E. I., advokátom so sídlom v M., ul. Q. XXXX o zaplatenie 762,77 EUR s príslušenstvom na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. decembra 2019 č. k. 20Csp/114/2018 - 189 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30. januára 2020 č. k. 20Csp/114/2018-202 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/, 2/ **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 6. decembra 2019 č. k. 20Csp/114/2018 - 189 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 762,77 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 762,77 eur od 9.10.2018 do zaplatenia. Žalobca sa domáhal proti žalovaným vydania bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť tým, že za žalovaných uhradil náklady tretej osobe za vývoz odpadových vôd z kanalizácie, ktorej stavebníkom a vlastníkom bol. Nárok uplatnil za obdobie od roku 2014 do roku 2017, kedy bol realizovaný vývoz splaškových vôd a hrazené náklady. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že v uvedenom období bol dom žalovaných napojený na predmetnú kanalizáciu a žalovaní vypúšťali do nej odpadové vody. Žalobca hradil náklady spojené s vyprázdňovaním kanalizácie, resp. žumpy, ktorá je vlastníctvom žalobcu. Dospel k záveru, že žalobca úhradou nákladov za odvoz splaškov neplnil za iného (za žalovaných), ale plnil povinnosť jemu uloženú príslušným orgánom v správnom konaní, a to rozhodnutím Okresného úradu M., odbor starostlivosti o životné prostredie zo dňa 9.4.2015, ktorým mu bolo uložené, aby odstránil ním vytvorený protiprávny stav, vrátane povinnosti odvieť a zlikvidovať splašky z kanalizácie. Konštatoval, že žalobca sám zavinil a vytvoril protiprávny stav vybudovaním nepovolenej a neskolaudovanej stavby kanalizácie, ktorá nemala zabezpečené primerané čistenie, a ktorú kanalizáciu žalobca umožnil užívať obyvateľom obce. Žalobca v čase, keď boli domy napájané na kanalizáciu, vedel, že kanalizácia nie je skolaudovaná a že odpadové vody odvádzané kanalizáciou nemajú zabezpečené primerané čistenie. Túto situáciu s nefunkčnou kanalizáciou dlhé roky neriešil, pretože až do roku 2014 neboli splaškové vody z kanalizácie vyvážané. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ by vyhovel žalobe, bola by tým porušená zásada, že z nepráva (protiprávneho konania) nemôže vzniknúť právo. Vzhľadom na uvedené relevantné individuálne okolnosti ide podľa názoru súdu prvej inštancie o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto nároku žalobcu odoprel právnu ochranu a žalobu zamietol. Žalovaní, proti ktorým bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu, boli v konaní úspešní v plnom rozsahu, a preto vzhľadom na zásadu

úspechu im priznal v zmysle § 255 ods. 1 CSP voči plne neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Súd prvej inštancie podľa neho správne konštatuje, že dom žalovaných bol napojený v rozhodnom období na jeho kanalizáciu a že žalovaní splašky do nej vypúšťali, vyvodzuje však nesprávne právne závery. Žalobca namieta najmä záver súdu prvej inštancie, že nemôže ísť o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaných- plnenie za iného, pretože povinnosť vyvážať splašky zo stavby kanalizácie mu vyplývala z rozhodnutia správneho orgánu (Okresného úradu M.). Poukazoval, že Okresný úrad M. rozhodol, že je povinný splašky, ktoré sa v kanalizácii nachádzajú (v čase vydania rozhodnutia), zlikvidovať predpísaným spôsobom a zároveň zabezpečiť likvidáciu aj ďalších splaškov v budúcnosti. On tieto splašky predpísaným spôsobom zlikvidoval a následne pokračoval v likvidácii aj splaškov, ktoré do kanalizácie neustále pritekali. Šlo však o splašky žalovaných, ktoré títo vypúšťali do jeho kanalizácie bez dohody s ním. Podľa právnej úpravy prevedenej zákonom č. 364/2004 Z. z. o vodách v spojení so zákonom č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách za splaškovú vodu a jej likvidáciu zodpovedá jej producent. Žalovaní nemali s ním uzavretú žiadnu zmluvu ani nemali povolenie orgánu štátnej vodnej správy na iný spôsob nakladania s odpadovými vodami. On tak žiada od žalovaných len tie náklady, ktoré mal s likvidáciou ich splaškov po vykonaní nápravných opatrení na stavbe „kanalizácie“ v roku 2014 a následne za rok 2015, 2016 a 2017.

3. Žalovaní 1/ a 2/ navrhli rozsudok ako vecne správny potvrdiť a k odvolaniu uviedli, že s tvrdeniami žalobcu nesúhlasia. Príčina sporu podľa nich spočíva v konaní žalobcu, ktorý bez stavebného povolenia vybudoval tzv. teleso kanalizácie, ktoré nebolo skolaudované a svojím konaním (vydaním kolaudačného rozhodnutia) umožnil užívanie ich rodinného domu, a teda i odvod splaškov. Do času, kým sa vecou nezačal zaoberať Okresný úrad M., žalobca nevykonával odvoz splaškov, hoci je zrejmé, že vedel, že splašky vytekajú do okolia. Po tom, ako bola uvedená skutočnosť zistená, im žalobca uviedol, že náklady na odvoz splaškov bude hradiť. Uvedenému jednoznačne zodpovedá i skutočnosť, že žalobca im neúčtoval žiadne poplatky, resp. náklady. Navyše je podľa názoru žalovaných rozporné s dobrými mravmi, ak by si mal žalobca nárokovať náklady na likvidáciu odpadov, ktoré sú vypúšťané do nepovolenej stavby, teda stavby, ktorú nie je možné užívať, z nepráva nemôže vzniknúť právo. Žalovaní považujú za absurdné tvrdenia žalobcu o tom, že ho nútili vyvážať splašky. Bol to žalobca, kto vydal kolaudačné rozhodnutie, teda povolenie užívať rodinný dom, v ktorom je uvedené, že rodinný dom je napojený na kanalizačnú prípojku, a teda je zabezpečený odvod splaškov z rodinného domu, a bol to práve žalobca, kto predal žalovaným pozemok s tým, že v kúpnej zmluve sa zaviazal vybudovať prípojky, čo však nevykonali. Nemožno tvrdiť, že konanie žalobcu po roku 2014 nie je protiprávne, protiprávny stav trval až do vydania kolaudačného rozhodnutia o povolení užívania kanalizačnej vetvy „Prúdy“ v roku 2019.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaných vyjadril. Uviedol, že bezdôvodné obohatenie na strane žalovaných 1/, 2/ preukázateľne vzniklo, dokonca bolo úmyselné, keďže vedeli, že stavba kanalizácie nie je dokončená, a jeho výška sa rovná (pomerným) nákladom, ktoré mal na znovučistenie svojej stavby (vývoz splaškov) v dôsledku takéhoto neoprávneného konania. Žalovaní 1/, 2/ si boli vedomí potreby hradenia nákladov za vyprodukované splašky, a tieto spočiatku (od roku 2004) aj hradili, hoci nesprávnej spoločnosti. Po dvoch rokoch (približne v roku 2006) však aj tieto náklady hradiť prestali a od tejto doby žiadne poplatky za likvidáciu svojich splaškov nehradili. Podľa jeho názoru sa žalovaní 1/, 2/ vzniknutú situáciu snažili využiť vo svoj prospech. Ak žalovaní 1/, 2/ vedeli, že sa nejedná o verejnú kanalizáciu, konali protiprávne, pokiaľ do nej vypúšťali svoje splašky. Neobstojí argumentácia žalovaných 1/, 2/, že kupovali pozemok s prípojkou na kanalizáciu. Uvedená skutočnosť nemá nič spoločné s úhradou nákladov na likvidáciu splaškov. Splašky boli povinné likvidovať predpísaným spôsobom. Žalobca musel svoju stavbu pre konanie žalovaných 1/, 2/ neustále čistiť a keďže sa jednalo o splašky, musel zabezpečiť ich predpísanú likvidáciu, s čím mu vznikli dodatočné náklady, ktorých (pomernú) náhradu si od žalovaných 1/, 2/ žiada v tomto konaní.

5. Žalovaní 1/, 2/ vo vyjadrení označili tvrdenia žalobcu o ich úmyselnom bezdôvodnom obohatení ako nepravdivé a nepreukázané. Poukázali, že ihneď po zistení nefunkčnosti kanalizácie, mali záujem uvedenú situáciu riešiť a to tým, že si vybudujú vlastnú žumpu, čo žalobca odmietol a uviedol, že

bude náklady na likvidáciu znášať v plnom rozsahu. Uvedená skutočnosť bola preukázaná výpoveďami svedkov v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 21Csp/151/2018. Bol to žalobca, kto povolil užívanie rodinného domu kolaudačným rozhodnutím. Žalovaní trvajú na tom, že uplatnenie si nároku v tomto súdnom konaní je výkonom práva v rozpore s dobrými mravmi.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

7. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil.

8. Odvolací súd pri preskúmaní veci vychádzal zo skutkového stavu nesporne zisteného súdom prvej inštancie, podľa ktorého žalobca zabezpečoval likvidáciu splaškových vôd produkovaných žalovanými 1/ a 2/ zo svojho telesa - vyústenia nedokončenej kanalizácie- prostredníctvom ním zmluvne dohodnutého vývozcu splaškov, za ktorý vývoz svojmu zmluvnému dodávateľovi plnil dohodnutú cenu. Zo zisteného skutkového stavu ďalej vyplynulo, že medzi stranami sporu existovala dohoda o tom, že žalovaní 1/, 2/ budú svoje splaškové vody odvádzať do telesa žalobcu a že žalobca bude tento odpad likvidovať, čo bolo žalobcovi aj uložené rozhodnutím príslušného orgánu štátnej vodnej správy a starostlivosti o životné prostredie. Existencia uvedenej dohody vyplýva z tvrdení žalovaných 1/, 2/, ktoré žalobca v konaní nepoprel. Existencii uvedenej dohody medzi stranami nasvedčuje správanie žalobcu v rozhodnom období. Žalobca mal totiž v tomto období (roky 2014-2017) preukázateľne vedomosť o odvádzaní splaškových vôd žalovanými 1/ a 2/ do jeho telesa a voči tomuto konaniu žalovaných nezakročil a ani sa nebránil, ale uzavrel zmluvu s vývozcom splaškových vôd aj do budúcnosti.

9. Spornou medzi stranami bola otázka, či sa žalobca zaviazal vykonávať túto vodohospodársku službu pre žalovaných 1/ a 2/ na svoj účet, ako tvrdia žalovaní 1/ a 2/ s poukazom na výpoveď osôb či už v postavení žalovaných alebo svedkov v inom sporovom konaní, ktorý dôkaz (spisom alebo výsluchom svedkov) súd prvej inštancie vzhľadom na konečné právne posúdenie veci a zásadu hospodárnosti konania nevykonal. Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že medzi stranami neexistovala dohoda, že sa žalovaní 1/ a 2/ budú na nákladoch hradených žalobcom jeho zmluvnému dodávateľovi (ako veriteľovi) za dohodnutý vývoz (likvidáciu splaškov) podieľať; takúto okolnosť od začiatku sporu žalovaní 1/ a 2/ popierali, a napokon žalobcu ju ani netvrdili.

10. Tieto skutkové zistenia - existencia dohody medzi stranami sporu o zabezpečení likvidácie splaškových vôd žalovanými 1/ a 2/ žalobcom bez preukázania existencie dohody o podieľaní sa žalobcov na vzniknúcich nákladoch žalobcu, potom aj podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú právny záver žalobcu o danosti bezdôvodného obohatenia žalovaných 1/ a 2/ bez právneho dôvodu alebo z dôvodu plnenia za iného, ktoré je svojím charakterom mimozmluvným záväzkom. Nebol totiž splnený základný predpoklad, že osoba poskytujúca plnenie- žalobca by sama nemala právnu povinnosť plniť (spochybňuje to nepochybne existujúca dohoda žalobcu so žalovanými 1/ a 2/ o likvidácii splaškových vôd odvádzaných do telesa žalobcu). Uzavretá dohoda so žalovanými založila právny dôvod plnenia. Odvolací súd si je vedomý, že sa pri tomto (čiastkovom) právnom posúdení vynárajú ďalšie právne otázky, najmä či ide o platný právny dôvod, v prípade splnenia ktorého by prichádzalo do úvahy právne posúdenie veci podľa ustanovení upravujúcich zmluvné právne úkony, jednotlivé zmluvné typy, alebo neplatný právny dôvod, kedy by prichádzalo do úvahy právne posúdenie veci ako napr. bezdôvodné obohatenie z neplatného právneho úkonu alebo ako zodpovednostný delikt, škoda a pod.).

11. Načrtnuté ďalšie úvahy právnej kvalifikácie veci sú však bez významu a nadbytočné, pretože v danom prípade je pre spravodlivé vyriešenie sporu, ku ktorému je súd podľa základných princípov C.s.p. vždy povinný (čl. 2), rozhodnú skutočnosťou fakt, že v osobe žalobcu sa spojili viaceré subjekty rozdielnych práv a povinností vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/, a to jednak vlastník vyústenia nedokončenej kanalizácie, ktorý vykonával likvidáciu splaškov tam nahromadených od žalovaných 1/ a 2/, jednak orgán štátnej správy na úseku stavebníctva, ktorý povolil užívanie rodinného domu žalovanými 1/ a 2/ s povinným zohľadnením zabezpečenia likvidácie splaškových vôd, a jednak obstarávateľ zo zmluvy o

obstaraní veci - kanalizácie uzavretej so žalovanými 1/ a 2/ dňa 07.11.2002, ktorý sa zaviazal vybudovať pre žalovaných 1/ a 2/ kanalizáciu.

12. Tento fakt potvrdzuje správnosť hlavného argumentu žalovaných 1/ a 2/, že prvotnou príčinou sporu je konanie žalobcu na počiatku ich viacerých vzájomných vzťahov, a to jeho konanie ako orgánu štátnej správy na úseku stavebníctva zosilnené jeho záväzkom obstarávateľa z uzavretej zmluvy so žalovanými 1/ a 2/, ktorý v rozpore so skutočnosťou, spôsobenou nespĺnením jeho záväzku obstarávateľa o vybudovaní kanalizácie daným žalovaným 1/ a 2/ ako kupujúcim jeho pozemku, a tak v rozpore so zákonom (protiprávne) povolil užívanie rodinného domu žalovaným 1/ a 2/ bez zabezpečenia riadnej likvidácie splaškových vôd. V prípade, ak by žalovaní 1/ a 2/ neboli uisťovaní žalobcom o vybudovanej a funkčnej kanalizácii, zabezpečili by si likvidáciu svojich splaškov už pri výstavbe rodinného domu iným spôsobom, príp. je možné, že by pozemok od žalobcu za takých podmienok ani nekúpili. Do uvedenej situácie ich tak „zavliekol“ svojim zavineným vedomým protiprávnym konaním práve žalobca, voči ktorému, či už ako voči orgánu štátnej správy, alebo ako obstarávateľovi príp. predávajúcemu by mohli naopak žalovaní 1/ a 2/ vzniesť zákonné nároky, napr. požadovať náhradu škody.

13. Za týchto okolností sa preto aj odvolaciemu súdu javí požadovaný výkon práva žalobcu ako rozporný s dobrými mravmi, ktorý prípad upravuje súdom prvej inštancie správne citovaný § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Hoci § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka neobsahuje právne následky naplnenia toho predpokladu, čo je všeobecne problémom tohto ustanovenia, súd prvej inštancie správne vzal do úvahy zásadu „z protiprávneho konania nemôže vzniknúť právo“ a odvolací súd všeobecne platnú zásadu zákazu zneužitia práva, ktoré takémuto výkonu práva odopierajú právnu ochranu (obdobne § 265 Obchodného zákonníka uplatňujúceho sa na oblasť obchodnoprávných vzťahov „Výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu“). V procesnej sporovej rovine je následkom tohto záveru zamietnutie žaloby.

14. Vzhľadom na uvedené právne posúdenie veci, ktoré popiera danosť základu nároku žalobcu, je námietka žalobcu v odvolaní o nevykonaní dôkazu výsluchom svedka, ktorý vykonával vývoz splaškov, za účelom preukázania rozsahu nároku, bez významu.

15. Odvolací súd ako ďalší dôvod svojho potvrdzujúceho rozhodnutia uvádza princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 C.s.p., ktorým sa riadi civilné sporové konanie a poukazuje na totožné rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne ako odvolacieho súdu (potvrdzujúce zamietnutie žaloby) v skutkovo a právne rovnakých veciach toho istého žalobcu vedených pod. sp.zn. 8CoCsp/1/2020, 8CoCsp/9/2020 a 5CoCsp/23/2020, od ktorých nemal dôvod odkloniť sa.

16. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

17. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

18. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaní 1/ a 2/ boli v odvolacom konaní úspešní, a preto im v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).